

og som kunde tjene til at paavise, troer jeg, endnu tydeligere, hvorledes det er uheldige Bestemmelser, man har faaet sat ind i Lovforslaget paa et andet Sted. Jeg vil inidertid ansee det for overflødig ved denne Sags første Behandling at gaae nærmere ind derpaa, da jeg ikke kan betvivle, at Sagen vil blive underkastet en omhyggelig Overbeelse i dette Thing.

— De Endringsforslag, som jeg for mit Vedkommende maatte ansee for ønskelige, ville forøvrigt neppe være af større Omfang, end at det Fornødne nok vil kunne berigtiges i en saadan Hurtighed, at Sagens endelige Fremme ikke derved skal forsinkes.

C. Niinestad: Efter den ærede foregaaende Taler's Udtalelse kunde jeg omtrent frasalde Ordet, thi jeg maa i alt Væsentligt tiltræde den Betragtning af Sagen, han har gjort gjældende. Det stiller sig navnlig ogsaa for mig saaledes, at Lovudkastet var at foretrække i den Skikkelse, hvori det i denne Session blev indbragt i det andet Thing, fremfor i den Skikkelse, hvori vi her have modtaget det, og det er ganske vist ogsaa netop de samme Punkter, den ærede foregaaende Taler har fremhævet, som ogsaa hos mig vække Betænkelse ved at gaae ind paa Lovens i dens nuværende Skikkelse. Det er da altsaa først og fremmest den Forandring, der er foregaaet derved, at Sager angaaende Tyveri, Bedrageri og Hæleri ere henlagte til Behandling i Forbindelse med Politisager, der forekommer mig betænkkelig. Jeg skal i den Anledning til, hvad der af den ærede foregaaende Taler er anført, tillade mig at hentyde et Par Bemærkninger. Det er i sig selv en meget naturlig og fuldkommen sund og rigtig Tanke, at de Forseelser, som kun indeholde en Overtrædelse af Politianordningerne, bør behandles paa en anden Maade, og saavidt muligt ved en anden Ret end den, som behandler de almindelige Forbrydelser. Det er Noget, som selve de paagjældende Overtrædere egentlig kunne gjøre et Slags Krav paa, at de ikke blive stillede for samme Ret og underkastede samme Behandling som de, der have begaaet egentlige Justitsforbrydelser, Overtrædelser af den egentlige Retsorden. Det er derfor i sig selv meget lidet

principmæssigt at henlægge saadanne Justitsforbrydelser og det tilmed af den værdende Natur til den samme Ret og samme Behandlingsmaade som Politisager. Den væsentligste Grund, der kan anføres derfor, er vel den, at man har 50 Aars Erfaring for, at det kan gaae an, men det synes øiensynligt, at denne Betragtning har ikke Meget paa sig. Den hele Forskiel, man hidtil har gjort mellem Behandlingen af Politisager og kriminelle Sager, har jo egentlig kun været den, at der i de førstnævnte Sager ikke var Aktor og Defensor, og de her omhandlede Sager have da staaet saaledes, at Overtræderen havde et Valg i saa Henseende, men i det Dødelik, der nu stæer en mere indgribende Forandring i Behandlingen af de offentlige Politisager, hvorved den mere fjerner sig fra Behandlingen af de kriminelle Sager, saa bliver det saa meget mindre rimeligt at lade egentlige Justitsforbrydelser henlægges dertil. Det forholder sig ogsaa saaledes, som den ærede foregaaende Taler gjorde opmærksom paa, at der i selve den Procedure, den Forhandlingsmaade, som man vil indføre med Hensyn til offentlige Politisager, sikkerlig ligger en Hindring for at indbringe kriminelle Sager, navnlig af den Natur som de nævnte, under den paagjældende Ret og Behandling. Jeg kan vel ikke fuldkommen billige, at man af Hensyn til, at Politidirektørens Protokol skal ophæves, gaaer ind paa en Forandring, i alt Fald i en stor Maalestol, af selve de offentlige Politisager, og det forekommer mig, at den hele Procedure, man vil indføre, ikke er ganske klar. Der er Tale om, at det skal være en mundtlig Proces, men det er paa den anden Side en aldeles inkvisitorisk Proces, og hvad da denne Mundtlighed skal betyde, vil ikke være let at see; det skulde da nærmest være, at der ikke blev optegnet Noget; men heller ikke det er Tilfældet, thi der bliver i Virkeligheden optegnet det Væsentligste af Forklaringerne, og det er igunden det Samme, som nu stæer. Men vist er det, at det er tilfaldet noget at modificere den nuværende Proces, navnlig at nærme sig mere til det nye System, der skal komme frem. Dette er navnlig skeet ved Bestemmelserne om, at Rapporten strax skal oplæses for Vedkommende, og at han